

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهم
از آن به که کشور به دشمن دهم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده: ش. حمید

۱۶ فیبروری ۲۰۱۴

شعر از "پاغر"

به لاله،

که قوغ دلش

خونین تر

از شعر من است!!!

شعرهای مقاومت

از دفتر "دستی در آتش"

(بیست)

چلچراغ

بر چکاد سدر گویا کوله بارِ گفتنم
تا رکاب این همه بیداد و هیئات و سکوت
سرب میرقصد به پای نور در شطِ افق
با عبور از کوچه های فقر تا معراج هوش
بس که شهرم در ضمیرم پشت خاکستر بخت
خونفشان بالی ست در پروازِ ناهنجار ما
برزخ دوران و کلکِ رستخیزان آتشین
چون نهادِ خور نمایان، من همیتازم به درد
با اصالت در مُغاکِ تیره گور زندگی

چون به جانم شعله خیز است بوسه های میهنم
تکسوارِ شعـر گویا گشته غوغای تنم
خون خزانی مینوردد شب عروقِ گفتنم
سوز میخیزد گداز ای وای از کوی و کنم
تا تخیل لابلای قـسـو غهای گلخنم
نیمی از ره همراهِ هیئات کارند، من زخم
زین بود خونرشته اندر مصرع ها پروردنم
در قـطـارِ نردبازان رُکنمای بی فـنـم
بر روانِ مدحگـویان تیز ناوک افکنم

آن که بر کوران هستی در رواق گفته ها

چلچراغ مردمی افروخت، چون گویند؟ منم

(جوزای ۱۳۶۹)